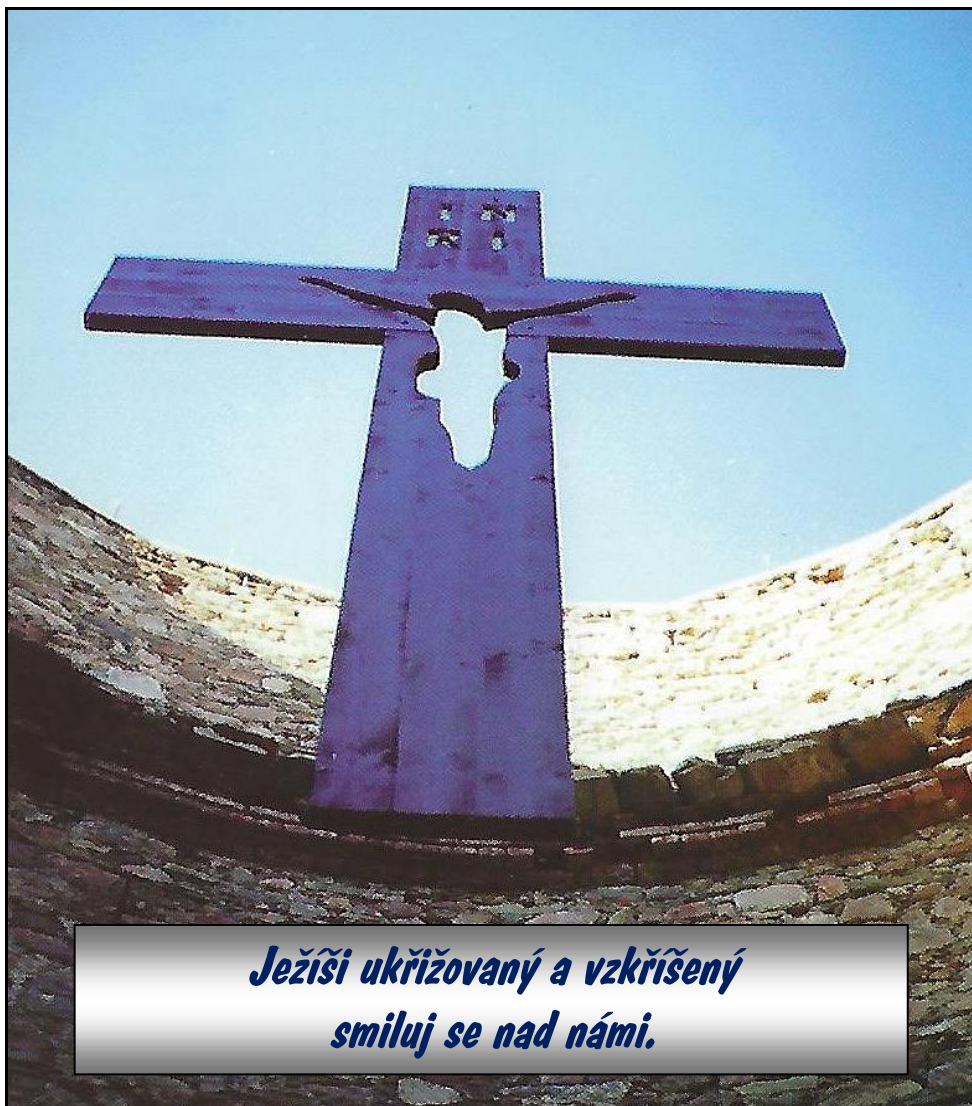

MĚSÍČNÍK FRYŠTÁCKÉ FARNOSTI

20. ROČNÍK - DUBEN 2022 - ČÍSLO 214

FARNÍČEK

*Ježíši ukřižovaný a vzkříšený
smiluj se nad námi.*

ÚVODNÍ SLOVO

Milé sestry a bratři, čtenáři Farníčku,

před rokem jsem touto dobou napsal do Farníčku, že „letošní Velikonoce nebudou normální“ (kvůli covidové situaci). Letos píši, že postní doba a Velikonoce nejsou ani trochu normální kvůli agresi Ruska na Ukrajině). Nebo jsou?

Vytanulo mi v mysli setkání poutníků s jakýmsi tajemným doprovodem. Ten se jich ptá, proč jsou tak skleslí a rozhořčení. A jejich reakce: „Ty jsi snad jediný, kdo neví, co se v tyto dny stalo v Jeruzalémě.“ „A co se stalo?“ „Jak Ježíše Nazaretského, který byl mocný slovem i činem, naši přední mužové vydali, aby byl odsouzen na smrt a ukřižovali ho. A my jsme doufali, že on je ten, který má vykoupit Izrael. Ale už je to dnes třetí den, co se to stalo...“ „Jak jste nechápaví! Což neměl to všechno Mesiáš vytrpět a tak vejít do své slávy?“ Potom začal od Mojžíše a všech proroků a vykládal jim to, co se na něho vztahovalo ve všech částech Písma. Velice mne překvapilo, když jsem narazil na letáček, který vám předkládám k hlubšímu zamýšlení nad zvláštní letošní přípravnou dobou velikonoční v rámci toho, co zasáhlo a zasahuje celý svět.

JEŽÍŠ SE NESPOJOVAL S MOCNÝMI, ALE ROZHODL SE ŽÍT JAKO ZKRACHOVALEC

Na Ježíšově dráze je zarážející, že vyhledává především slabé, hříšné, vyděděné a nemocné. Nespojuje se s těmi, kdo mají moc a jimž se naslouchá. Napadne nás, že bylo jednodušší nejprve přesvědčit mocné, kteří by pak jeho poselství šířili efektivněji. Ježíš se ale obrací k prostým, nevzdělaným, slabým a ke zkrachovalcům... Tento výraz může znít pohrdavě, ale má svoji váhu. Protože Ježíš, samotný Bůh, se sám rozhodl žít jako zkrachovalec.

APOŠTOLOVÉ SI ZE ZATČENÍ JEŽÍŠE VELKOU HLAVU NEDĚLAJÍ

Vžijme se nyní do apoštolů. A všechno prožívají relativně dobře – dokud není zatčený Ježíš. Apoštolové si z toho ale nejdříve těžkou hlavu nedělají: Ježíš se z toho jistě nějak dostane. Má čistý rejstřík, ale navíc je to Boží Syn. Bude stačit, když řekne některé z těch slov, jejichž tajemství zná, a bude hned osvobozen.

DO POSLEDNÍ CHVÍLE APOŠTOLOVÉ OČEKÁVAJÍ NĚJAKÝ JEŽÍŠŮV „TRIK“

Přichází proces. Ale Ježíš neříká nic. Nic! Nechává se nespravedlivě odsoudit! A ne k několika dnům ve vězení... Ne! Podstoupí nejhorší trest té doby, nejhavnější mučení: ukřižování... To je absurdní. Až do poslední chvíle očekávají apoštolové nějaký velkolepý trik. Nemůžou uvěřit tomu, že jejich fantastická epopie končí. A přesně to se stane. Úžasné dobrodružství Božího Syna na zemi končí palčivým neúspěchem. Dokonalým, ubohým, směšným fiaskem: Ježíš se nechá ukřižovat jako obyčejný ničema. Tak, a je konec! Apoštolové se mohou vrátit domů... Jejich dobrodružství je krach na celé čáře!

JEŽÍŠ UKONČIL SVŮJ ŽIVOT HALASNÝM NEÚSPĚCHEM

Ježíš se celý život ukazoval po boku slabých a ukončil jej halasným neúspěchem. Jistě, vstane z mrtvých... Ale ukázal, že k tomu, aby se znovu narodil, musel jako člověk i zemřít. Ježíš si z lidské slabosti udělal svoji největší sílu.

Poprvé v životě jsem pochopil, že Ježíš byl i člověk.

To ho ke mně přibližuje, jako někoho, komu mohu říci: „Já taky.“

Sestry a bratři, vyprošuji vám hluboké prožití Svatého týdne a celé doby velikonoční.

KVĚTNÁ NEDĚLE – PAŠIJE

- 8⁰⁰ slavnostní vstup uprostřed kostela
 10⁰⁰ průvod s ratolestmi od busty P. Ignáce Stuchlého
přineste si s sebou ratolesti jara – jívy, zlatý déšť

PONDĚLÍ, ÚTERÝ, STŘEDA

setkání s Hospodinovým trpícím Služebníkem

ZELENÝ ČTVRTEK

- 18⁰⁰ památka večere Páně s umýváním nohou učedníků
 společná modlitba s Ježíšem v Getsemanech
 soukromá modlitba s Ježíšem v Getsemanech do 20⁰⁰

VELKÝ PÁTEK

- den přísného postu** a den pracovního volna
 k intenzivnímu prožití tohoto dne doma i v kostele
 8⁰⁰ společná modlitba RCH a hodinky četby v kostele
 15⁰⁰ velkopáteční obřady
 sbírka na Svatou zemi

BÍLÁ SOBOTA

- den ticha**, rozjímání nad smrtí u Kristova hrobu
 8⁰⁰ společná modlitba RCH a hodinky četby
 9⁰⁰ – 20³⁰ příležitost k osobní modlitbě u Božího hrobu

VIGILIE VZKŘÍŠENÍ

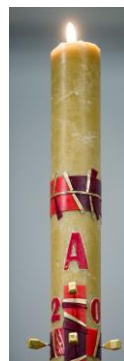
- 21⁰⁰ žehnání ohně před kostelem
 slavnost velikonoční svíce
 bohoslužba slova
 bohoslužba křestní
 bohoslužba eucharistická
dnes je vhodné vzít si své křestní svíce k obnově křtu

SLAVNOST ZMRTVÝCHVSTÁNÍ PÁNĚ

- 8⁰⁰ asperges na začátku bohoslužby
 10⁰⁰ křest dětí
při každé bohoslužbě bude také žehnání velikonočních pokrmů

VELIKONOČNÍ PONDĚLÍ

- 8⁰⁰ bohoslužba

KATECHEZE O SVATÉM JOSEFOVI – OTEC VE VLÍDNOSTI

Když byl Izrael mládenečkem, zamiloval jsem si ho, zavolal jsem svého syna z Egypta. Sám jsem naučil Efrajima chodit. Provázky lidskými jsem je táhl, provazy milování, byl jsem jako ti, kdo jim nadlehčují jho, když jsem se k němu nakláněl a krmil jej.

Draží bratři a sestry, dnes bych se chtěl zabývat postavou svatého Josefa jako otce z hlediska vlídnosti.

V apoštolském listě *Patris corde* (8. prosince 2020) jsem měl příležitost zamyslet se nad tímto aspektem vlídnosti, aspektem osobnosti svatého Josefa. Ačkoli nám evangelia neuvádějí žádné podrobnosti o tom, jakým způsobem uplatňoval své otcovství, můžeme si být jisti, že to, že byl "spravedlivý", se promítlo i do výchovy, kterou Ježíšovi poskytl. "Josef viděl, jak Ježíš den ode dne roste 'na duchu i na těle a byl milý Bohu i lidem' (Lk 2,52). Tak praví evangelium. Jako Hospodin činil s Izraelem, tak 'učil Ježíše chodit, držel ho za ruku; byl mu jako otec, který zvedá dítě k tváři a sklání se nad ním, aby mu dal najíst' (srov. Oz 11,3-4)" (*Patris corde*, 2). Tato definice z Bible je krásná, protože ukazuje Boží vztah k izraelskému lidu. A my si myslíme, že stejný vztah měl k Ježíši i svatý Josef. Evangelia dokládají, že Ježíš vždy používal slovo "otec", když mluvil o Bohu a jeho lásce.

V mnoha podobenstvích je hlavním hrdinou postava otce. Jedním z neznámějších je jistě příběh milosrdného Otce, o němž vypráví evangelista Lukáš (srov. Lk 15,11-32). Toto podobenství zdůrazňuje nejen zkušenost hříchu a odpuštění, ale také způsob, jakým se odpuštění dostává k člověku, který se provinil. Text říká toto: "Když byl ještě daleko od domu – hříšný syn, který se zatoulal -, když byl ještě daleko, otec ho uviděl a pohnutě mu vyšel vstříc, vrhl se mu kolem krku a políbil ho" (v. 20). Syn očekával trest, spravedlnost, která by mu nanejvýš přisoudila místo jednoho ze sluhů, ale ocitá se v otcově objetí. Vlídnost je něco většího než logika světa. Je to nečekaný způsob, jak dosáhnout spravedlnosti. Proto nikdy nezapomínejme, že Bůh se našich hříchů nebojí: dobře si to zapamatujme. Bůh se nebojí našich hříchů, je větší než naše hříchy. Je otcem, je láskou, je vlídný. Neděsí ho naše hříchy, naše chyby, naše pády, ale děsí ho uzavřenost našich srdcí – ano, kvůli tomu trpí – děsí ho náš nedostatek víry v jeho lásku. V prožívání Boží lásky je velká vlídnost. A je krásné pomyslet na to, že prvním člověkem, který tuto skutečnost Ježíšovi předal, byl sám Josef. Boží věci k nám totiž vždy přicházejí zprostředkovaně skrze lidské zkušenosti. Před časem – nevím, jestli jsem se o tom zmiňoval – skupinu mladých lidí, kteří hrají divadlo, skupinu mladých popových hvězd, kteří "předběhli dobu", zasáhlo toto podobenství o milosrdném otci a rozhodli se, že na toto téma, na tento příběh, udělají kus popového divadla. A udělali to dobře. Celý příběh nakonec spočívá v tom, že přítel naslouchá synovi, který se odcizil svému otci, který se chtěl vrátit domů, ale bál se, že ho otec vyhodí a potrestá a podobně. A přítel mu v té popové opeře říká: "Pošli posla a řekni, že se chceš vrátit domů, a jestli to otec přijme, ať dá na znamení toho do okna kapesník, do okna, které uvidíš, jakmile se budeš blížit domů." Tak se to stalo. A opera se zpěvem a tancem pokračuje až do chvíle, kdy se syn přiblíží a spatří domov.

Když zhlédne, vidí dům plný bílých kapesníků: plný. Ne jedno, všechna okna, tři nebo čtyři na okno. To je Boží milosrdenství. Nebojí se naší minulosti, našich špatných věcí: ne. Bojí se pouze uzavření. Takže... všichni máme nějaké účty, ale smířit se s Bohem je krásná věc, protože začneme mluvit a On nás obejmě. Vlídnost.

DOKONČENÍ

Pak se můžeme ptát sami sebe, zda jsme sami zakusili tuto vlídnost a zda jsme se stali jejími svědky. Vlídnost je zkušenost, kdy cítíme, že jsme milováni a přijímáni právě ve své chudobě a bídě, a tak proměňováni Boží láskou. Bůh nespolehá jen na naše talenty, ale také na naši vykoupenou slabost. Naše slabost je vykoupena a On na to spoléhá. Proto například svatý Pavel říká, že existuje plán i pro jeho křehkost. Ve skutečnosti napsal korintské obci: "Abych nezpychl, byl mi dán do těla osten, satanův posel, aby mě zasáhl.... Proto jsem se třikrát modlil k Pánu, aby mě toho zbavil. A on mi řekl: 'Stačí ti má milost, neboť ve slabosti se plně projevuje síla.'" Pán nás nezbujuje všech slabostí, ale pomáhá nám žít ve slabostech a bere nás za ruku. Ale jak to? Ano, bere za ruku naše slabosti, nás s našimi slabostmi, je nám nablízku. A to je vlídnost. Zkušenost vlídnosti spočívá v tom, že vidíme, jak Boží moc prochází právě tím, co nás činí nejkřehčími; ovšem pod podmínkou, že se odvrátíme od pohledu Zlého, který "nás nutí dívat se na naši křehkost s negativním úsudkem", zatímco Duch svatý ji "vynáší na světlo s vlídností". "Vlídnost je nejlepší způsob, jak se dotknout toho, co je v nás křehké. Podívejte se, jak se ošetřovatelé dotýkají ran nemocných: s vlídností, aby jim ještě více neublížili. A právě tak se Pán dotýká našich ran, se stejnou něhou. Proto je důležité setkat se s Božím milosrdenstvím, zejména ve svátosti smíření, v osobní modlitbě s Bohem, ve zkušenosti pravdy a vlídnosti. Paradoxně i Zlý nám může říkat pravdu: je lhář, ale jde stranou, aby nám řekl pravdu, aby mě pak přivedl ke lži. Zlý to však dělá proto, aby nás odsoudil. Pán nám říká pravdu a natahuje k nám ruku, aby nás zachránil. My však víme, že pravda, která přichází od Boha, nás neodsuzuje, ale přijímá, objímá, podporuje, odpouští nám". Bůh vždycky odpouští: запиšte si to do hlavy a do srdce. Jsme to my, kdo se unavuje prosit o odpuštění. Ale vždycky odpustí.

Ty nejošklivější věci. Je tedy dobré, abychom se zrcadlili v Josefově otcovství, které je zrcadlem otcovství Božího, a ptali se sami sebe, zda dovolíme Pánu, aby nás miloval svou vlídností a každého z nás proměnil v muže a ženu schopné takto milovat. Bez této "revoluce vlídnosti" - riskujeme, že zůstaneme uvězněni ve spravedlnosti, která nám nedovoluje snadno vstát a která zaměňuje vykoupení za trest. Proto chci dnes zvláštním způsobem vzpomenout na naše bratry a sestry, kteří jsou ve vězení.

Je správné, aby ti, kdo se dopustili chyby, za ni zaplatili, ale ještě správnější je, aby ti, kdo se dopustili chyby, měli možnost se ze své chyby napravit. Nelze praktikovat odsouzení bez okna naděje. Každé odsouzení má vždycky okno naděje. Mysleme na naše bratry a sestry ve vězení, myslíme na Boží vlídnost k nim a modleme se za ně, aby v tomto okně naděje našli cestu k lepšímu životu.

Na závěr se modleme tuto modlitbu:

Svatý Josefe, otče ve vlídnosti, nauč nás přijmout, že jsme milováni v tom, co je v nás nejslabší. Dej, abychom nekladli překážky mezi naši chudobu a velikost Boží lásky. Vzbuď v nás touhu přiblížit se smíření, aby nám bylo odpuštěno a abychom byli schopni vlídně milovat své bratry a sestry v jejich chudobě. Buď nablízku těm, kdo se dopustili špatnosti a zaplatili za ni; pomoz jim najít vedle spravedlnosti i vlídnost, aby mohli začít znovu. A nauč je, že prvním způsobem, jak znovu začít, je upřímně požádat o odpuštění a pocítit Otcovo pohlazení. Amen.

6. KATECHEZE: RODINA: SOUROZENCI

KATECHEZE PAPEŽE FRANTIŠKA, GENERÁLNÍ AUDIENCE 18. 2. 2015

Drazí bratři a sestry, v našich katechezích o rodině dnes přichází řada na sourozence, poté, co jsme uvažovali o roli matky, otce a dětí. „Bratr“ a „sestra“ jsou slova, která křesťanství velmi miluje. A díky zkušenosti v rodině jsou to slova, která chápou všechny kultury a epochy.

Bratrský svazek má zvláštní místo v dějinách lidu, kterému se Bůh zjevil v samém jádru lidského prožívání. Žalmista zpívá o krásě bratrského svazku: „Hle, jak je dobré a jak milé, když bratři, bydlí pospolu“ (Žalm 132,1). Je to pravdivé, protože bratrství je krásné! **Ježíš Kristus dovedl k plnosti, také toto lidské bratrství a sesterství tím, že povýšil do trojičné lásky a posílil natolik, že vysoce přesahuje příbuzenské svazky a může překonat jakoukoliv hradbu odcizení.**

Víme, že když se bratrský vztah naruší, když se pokazí vztah mezi sourozenci, otevírá se cesta bolestným konfliktům, zradě a nenávisti. Biblické vyprávění o Kainovi a Ábelovi je příkladem takového negativního vyústění. Poté, co Kain zavraždil Ábela, se ho Bůh ptá: „Kde je tvůj bratr Ábel?“ (Gn 4,9a). Tuto otázku Pán opakuje každému pokolení. A bohužel se v každé generaci rovněž nepřestává opakovat dramatická Kainova odpověď: „Nevím, copak jsem já hlídačem svého bratra?“ (Gn 4,9b). **Přerušení bratrského svazku je pro lidstvo špatné a zlé. A také v rodině, když se bratři hádají kvůli maličkostem nebo kvůli dědictví, a potom spolu nemluví a nezdraví se navzájem. To je ošklivé!** Bratrství je velká hodnota. Když jen pomyslíme, že všichni sourozenci po devět měsíců obývali lůno téže matky a že pocházejí z matčina těla. Bratrství nelze zrušit. Všichni známe rodiny, kde nastala roztržka mezi sourozenci, kteří se odloučili a pohádali, a možná máme nějaký případ i ve vlastní rodině. **Prosme Pána, aby těmto bratrům pomohl zpět k jednotě a opětovnému vybudování rodiny.** Bratrství se nesmí zlomit, protože když k tomu dojde, stane se totéž co Kainovi s Ábelem. Když se Pán ptá Kaina, kde je jeho bratr, Kain mu odpoví: „Nevím, o svého bratra se nezajímám.“ Je zlé a velmi bolestné něco takového slyšet. Neustále se ve svých modlitbách modleme za rozdělené bratry.

Svazek bratrství, který v rodině utváří mezi sourozenci, je velikou školou svobody a pokoje, pokud roste ve výchovné atmosféře otevřenosti vůči druhým. V rodině mezi sourozenci se člověk učí mezilidskému soužití, tomu, jak se má žít ve společnosti. Možná si toho nejsme vždy vědomi, ale právě rodina nás uvádí do bratrství ve světě! Zakusíme-li toto počáteční bratrství, živé láskou a rodinnou výchovou, rozšíří se tento bratrský styl jako příslib na celou společnost a vztahy mezi národy.

Požehnání, kterým Bůh v Ježíši Kristu zahrnuje bratrský svazek, toto pouto rozšiřuje nepředstavitelným způsobem a uschopňuje ho, aby překonalo jakýkoliv rozdíl mezi národy, jazyky, kulturami a dokonce i náboženstvími.

Pomyslete, co nastane se vztahem lidí, byť nanejvýš odlišných, když mohou jeden o druhém říci: „Tento člověk je pro mne skutečně bratrem, je opravdu jako sestra“. To je velmi krásné. Ostatně dějiny nám dostatečně ukázaly, že svoboda a rovnost bez bratrství mohou překypovat individualismem, konformismem a osobním zájmem.

DOKONČENÍ

Bratrství v rodině zazáří zvláště tehdy, když si všimneme péče, trpělivosti a lásky, jakými jsou zahrnováni nejslabší bratříček nebo sestřička, kteří jsou nemocní nebo nositelé zdravotního postižení. Sourozenců, kteří se takto svým bratrům a sestrám věnují, je na celém světě velmi mnoho ale možná si dostatečně nevážíme jejich velkorysosti. A když je v rodině hodně dětí (dnes jsem pozdravil jednu rodinu s devíti dětmi) nejstarší sourozenec pomáhá mamince nebo tatínkovi v péči o nejmenší. Je to krásná práce a pomoc mezi sourozenci.

Mít bratra nebo sestru, kteří tě mají rádi, je silná, nezaplacená a nenahraditelná zkušenost. Totéž platí pro křesťanské bratrství. Nejmenší, nejslabší a nejchudší nás mají rozněžnit, mají „právo“ na to, aby nás vzali u srdce a pronikli do naší duše. Ano, jsou to naši bratři a jako s takovým, s nimi, máme jednat a milovat je. Když se to děje a chudí jsou u nás jako doma, ožije naše křesťanské bratrství. Křesťané totiž vyhledávají chudé a slabé nikoli proto, aby naplnili jakýsi ideologický program, nýbrž kvůli Pánovu slovu a příkladu, které nám říkají, že jsme všichni bratři. Toto je základ Boží lásky a každé mezilidské spravedlnosti. Navrhuji vám, abychom se před koncem, do kterého chybí už je pár řádek, každý v tichu zamysleli na svými bratry a sestrami a v tichosti srdce se za ne pomodlili. Setrvejme ve chvíli ticha.

Touto modlitbou jsme všechny tyto bratry a sestry v myšlenkách a srdci přivedli sem na náměstí, aby obdrželi požehnání.

Dnes je více než kdy jindy nutné bratrství opětovně postavit do středu naší technokratické a byrokratické společnosti. Pokud toto nastane, také svoboda a rovnost začnou správně intonovat. Nezbavujme tedy s lehkým srdcem své rodiny toho, aby kvůli ostychu nebo strachu nezasívaly krásu, kterou přináší sourozenecká zkušenost mnoha synů a dcer. A neztrácejme důvěru v širší obzor, kterou si je víra schopna odnést z této zkušenosti, ozářené Božím požehnáním.

SLAVÍME VELIKONOČNÍ SVÁTKY

Ve slavnostech slavíme to, kým díky Bohu jsme.

Největší tajemství vykoupení lidstva slaví církev každoročně od večerní mše na památku Večeře Páně na Zelený čtvrtek až do nešpor neděle Zmrtvýchvstání Páně.

Toto časové rozmezí se vhodně nazývá **triduum ukřižovaného, pohřbeného a vzkříšeného Pána**; říká se mu také velikonoční triduum, protože se v něm zřítomňuje a koná velikonoční tajemství, to je přechod Páně z tohoto světa k Otcí.

Slavením tohoto tajemství se církev liturgickými znameními a svátostmi spojuje v důvěrném společenství s Kristem, svým Ženichem.

Velikonoční půst v prvních dnech tridua je posvátný; v nich se podle prvotní tradice církev postí, „protože jí byl vzat Ženich“.

Na Velký pátek, v den umučení Páně, ať se všude zachovává přísný půst zdrženlivosti a újmy; doporučuje se zachovávat ho i na Bílou sobotu, aby církev s povznesenou a otevřenou duší vstoupila do radosti Zmrtvýchvstání Páně.

PAPEŽ FRANTIŠEK SVĚŘIL SVĚT POD OCHRANU PANNY MARIE

Věřící na všech kontinentech se v pátek 25. března spojili s papežem Františkem v modlitbě, kterou odevzdali Ukrajinu a Rusko do rukou Matky Boží. Akt zasvěcení lidstva Neposkvrněnému Srdci Panny Marie následoval měsíc od vypuknutí války.

„Není to kouzelné zaříkávání, ale duchovní úkon dětí, které se utíkají k Matce – jako vyděšené děti, které se jdou k mamince vyplakat a hledat u ní ochranu,“ zdůraznil papež František na vysvětlenou při kající bohoslužbě o slavnosti Zvěstování Páně ve svatopetrské bazilice, která zasvěcení předcházela. „V těchto dnech do našich domovů nadále vstupují výjevy smrti a zprávy o umírání, bomby ničí domovy našich bezbranných ukrajinských bratrů a sester. V nitru pociťujeme svou bezmoc a neschopnost a potřebujeme slyšet: ‚Neboj se.‘ Nepostačuje však jen lidské ujišťování, je nezbytná Boží přítomnost, jistota božského odpuštění, které zahlujuje zlo, tlumí zášť, navrácí srdci pokoj. Vraťme se k Bohu a jeho odpuštění,“ vyzval v homilii Svátý otec, který – než přistoupil k oltáři – se sám v rámci tradiční postní iniciativy „24 hodin pro Pána“ vyzpovídal. „Chceme-li změnu světa, musí se především změnit naše srdce,“ navázal papež a zdůraznil: „Ve spojení s biskupy a věřícími celého světa bych rád slavnostně předložil Neposkvrněnému Mariinu Srdci vše, co prožíváme, znovu Marii zasvětil církev a celé lidstvo, a zvláště národy Ukrajiny a Ruska. Vkládáme do tohoto čirého, nedotčeného Srdce vše, co máme a čím jsme, aby nás Matka, kterou nám Pán daroval, chránila a opatrovala.“ Poté František předstoupil před mariánskou sochu umístěnou vprostřed baziliky a přednesl zásvětnou modlitbu, kterou Vatikán předem rozeslal v pětatřiceti jazycích do světa. Jak upozornily Vatican News, taková jazyková rozmanitost nemá v novodobých dějinách Svatého stolce obdobu. „Matko Boží a naše, slavnostně svěřujeme a zasvěcujeme sebe, církev a celé lidstvo, zvláště Rusko a Ukrajinu, tvému Neposkvrněnému Srdci. Přijmi tento náš čin, který konáme s důvěrou a láskou, dej, ať přestane válka a ať je na světě mír,“ pomodlil se František.

PŘÍSLIB Z FATIMY

Žádost o zasvěcení Ruska a Ukrajiny přednesla sama Maria v roce 1917 při zjevení v portugalské Fatimě. Proto se zásvětný akt konal ve stejnou dobu také zde, přímo v Kapli zjevení, a to za účasti 15 tisíc poutníků. Předsedal mu papežský almužník kardinál Konrad Krajewski a účastnilo se jej 25 portugalských biskupů, zástupci ukrajinské komunity či prezident Marcelo Rebelo de Sousa.

Ke Svatému otci se připojili i věřící na Ukrajině. V poutním chrámu Matky Boží v Zarvanici na západě země se modlili před zdejší zázračnou mariánskou ikonou řeckokatolictví biskupové v čele s metropolitou Svjatoslavem Ševčukem. „Každý z vás řekne jednou svým dětem, vnukům a pravnukům, že toto byl okamžik vítězství – chvíle, kdy jsme předali osud Ukrajiny do rukou blahoslavené Panny Marie,“ obrátil se pak arcibiskup Ševčuk k přítomným a zopakoval: „Náš osud je nyní v bezpečných rukou Matky.“ Spolu se svým arcibiskupem Paolem Pezzim se modlili také věřící v Moskvě a lidé v dalších čtyřech ruských diecézích. V České republice se zapojili biskupové v katedrálách i jednotlivé farnosti, přidali se také čeští poutníci v Nazaretě.

SVATÝ FRANTIŠEK SALESKÝ +1622 – 400 VÝROČÍ OD SMRTI

MÍRNÝ – LASKAVÝ SVĚTEC

Definice a základ mírnosti.

Být umírněný (laskavý, dobrosrdečný) není otázkou temperamentu nebo povahy ani přirozených vloh. Mírnost nachází svůj původ v dobrotě Boží a v dobré vůli člověka.

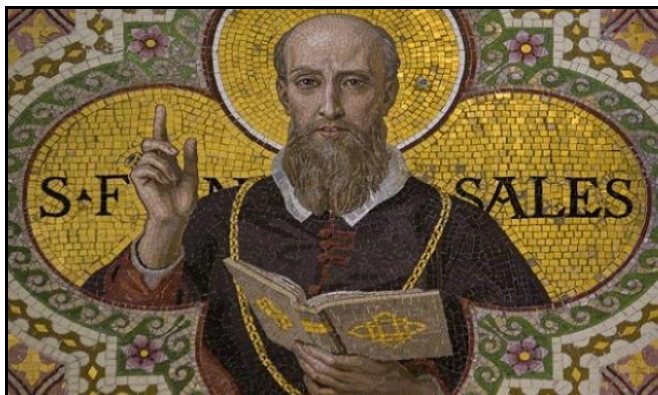
Je ovocem lásky.

MÍRNOST JE ZÍSKANÁ CTNOST

Každý člověk se rodí se svojí vlastní povahou, temperamentem a tím se odlišuje od ostatních. Avšak i když nejsme zodpovědní za přirozené schopnosti, vždy jsme zodpovědní za svůj způsob jednání.

Poznání sebe sama – základ pro každé sebezdokonalování – je předmět, který se objevuje ve všech dílech svěřence. Tvrdil, že se vlídným nerodíme, ale že se jimi stáváme. Je třeba zaznamenat absolutní novinku v tomto kroku. V dějinách křesťanské asketiky je to snad poprvé, kdy se duchovní vůdce neodvolává na Boží pomoc, ale na přirozené síly. Ve svých „Duchovních pojednáních“ pak píše, že hněv a averze jsou přirozené náklonnosti, které nás vedou k tomu, abychom se k nějakému člověku chovali chladně. Jsou to spontánní reakce. Proto se sestry (řeholnice) nemohou divit, že jsou-li uražené, cítí, jak to v nich vře, pociťují averzi vůči některým lidem. Důležité je podrobit všechno rozumu, a to až tak, abychom si za společníky přáli tyto nesympatické lidi a byli s nimi v rodinném ovzduší. **Světec jako model mírnosti představuje Krista s mottem „Niente ti turbi“ (Ať tě nic nezneklidňuje)** Tento stav vlídnosti nazývá svatý František čas od času láskou v praxi, srdečností, pokojem, laskavostí. Tento „habitus“ mírnosti je však ovocem dlouhých a bolestných let práce na sobě v protikladu s náklonností přirozenosti. V takové vnitřní práci se mnozí dopouštějí jedné velké chyby. Tou chybou je unáhlenost, očekávání, že dnes, zítra už napravím své špatné zvyky. Svatý František tvrdí rozhodně, že je to dlouhá práce, nikdy se nemůže říci, že jsme dospěli k cíli. Proto je třeba každý den začínat znovu. Nakonec jedné své příbuzné, která si naříkala, že je pořád stejná a že upadá do stále stejných chyb, napíše svatý František, že život je neustálý boj a že až nebe je vyhrazeno pro odpočinek.

**Pokračování – Jak se stávat mírným, laskavým – bude v dalším čísle.
Takže „Ničím se nezneklidňuj.“**

Připravil o. Josef

KURZ TVOŘENÍ BIBLICKÝCH POSTAVIČEK

Letošní kurz tvoření biblických postaviček proběhl v pátek 11. a sobotu 12. 3. na fryštácké faře, a to pod vedením Marušky a Jarky z Biblického díla z Olomouce. Sešlo se nás 12 jako apoštolů. Některé z nás se již kurzu účastnily dříve, takže pro ně nebylo mnoho nového. Obdržely jsme každá konstrukci na postavičku, zatíženou olověnými botkami a naučily se s ní dělat základní pohyby. Pak už to šlo krok za krokem: vytvořit postavičku těličko, vybrat si barvu „kůže“ a „vlasů“, k tomu obleček, jehož součástí bylo i spodní prádlo. Zručné švadlenky se pustily do práce a šily jak šicí stroje, jen někteří nejmenovaní recitovali žalm 137 v upravené podobě „U babylónský řek, tam jsme sedávali a plakali... a úpěli k Hospodinu...“

V sobotu ráno jsme začali kurz školením, jak pracovat s postavičkami, abychom je nepoškodily, ba nezničily (to víte, zlomenou ruku na postavičce do sádry nedáte...) a zkoušely tvořit různé pozice a polohy, jak postavičku rozpohybovat, jak ji usadit a položit, aby působila přirozeně, a jak jí vtisknout emoce, které by vyjadřovaly např. radost a smutek. Čekal na nás i podrobný rozbor nedělního úryvku z evangelia o Proměnění na hoře Tábor, kdy jsme v textu hledaly, co se nám líbilo a co ne, co na nás působí pozitivně a co negativně. Následně jsme vymýšlely první „scénku“, kterou jsme po skončení kurzu tvořily v kostele u obětního stolu. Po biblické hodině jsme se již vrátily k šití svrchního šatu, tvoření hlavy a sandálů a závěrečné kompletace postaviček. Až zase kurz tvoření bude, neváhejte! Vše je snadné a kolegyně vám při nejhorším rády pomohou. Ovšem nejjednodušší je tvořit ovce!

pj

- 3.4. 5. neděle postní
 10.4. Květná neděle
 14.4. Zelený čtvrtek
 15.4. Velký pátek
 16.4. Bílá sobota
 17.4. Zmrtvýchvstání Páně
 18.4. Pondělí velikonoční
 23.4. Svátek svatého Vojtěcha
 24.4. 2. neděle velikonoční
 25.4. Svátek svatého Marka

POZVÁNKA DO FARNÍ KAVÁRNY

Agapé je označením pro společné stolování, jež v počátcích křesťanství provázelo bohoslužbu jako výraz vzájemnosti. Při setkávání synodálních skupinek v naší farnosti vyplynula touha a současně i chuť vytvořit prostor pro tuto vzájemnost. Popovídat si, více se poznat, pozvat mezi sebe nové farníky, zkrátka, nesetkávat se pouze v kostelních lavicích. A protože jsme se nechali inspirovat v okolních farnostech, zveme vás v neděli Zmrtvýchvstání Páně 17. 4. v 11 hodin do farní kavárny na farní dvůr. Těšit se můžete na čaj, kávu a domácí koláče. Pokračovat budeme každou nedělí ve stejný čas. A pokud vám doma leží pár hrníčků, skleniček, lžiček nebo dezertních talířků, které nevyužijete, farní kavárna se jich ráda ujme.

Můžete je přinést na Květnou neděli v 11 hodin na faru.

Za všechny „kavárníky“ Vás zve Markéta Halaštová.

PŘÍLEŽITOST KE SVÁTOSTI SMÍŘENÍ V ZÁVĚRU PŘÍPRAVNÉ DOBY VELIKONOČNÍ

Neděle	10. 4.	P. Caha, P. Brtník	16 – 18 – dospělí
Pondělí	11. 4.	P. Blaha, P. Brtník	16 – 18 – dospělí
Úterý	12. 4.	P. Blaha, P. Caha	16 – 18 – dospělí
Středa	13. 4.	P. Caha, P. Brtník	16 – 17 – děti

V týdnu od úterý 5. až do soboty 9. dubna vždy od 17.45 ve zpovědnici.

*„Kristovým jménem vyzýváme: Smiřte se s Bohem!
 Hle, teď je ta „doba příhodná“, hle, teď je ten „den spásy“!
 (2Kor 5,21-6,2)*

SVATÝ JOSEFE, POMOZ

V době, kdy se nad Evropou stahovaly mraky válečné katastrofy (březen 1939), sepsala svatá Terezie Benedikta (Edith Steinová, konvertitka ze židovství) budoucí karmelitská světice, následující verše věnované svatému Josefu.

Také dnes žije svět v nejistotě a strachu.

Vložme je tedy do Josefových věrných dlaní.

Nad námi těžká a temná mračna, zvítězila snad noc
a světlo už nikdy nezasvitne?

Náš Otec, ten, co přebývá na výšinách, se od nás odvrátil?

Srdce tísní obavy a neustálý strach - a pomoc nepřichází.

Pohled však - paprsek vítězně proráží mraky a na zem shlíží jasná hvězda,
jako pohled mého otce, laskavý a mírný.

Vezmu teď všechny naše strachy a pozdvihnu je vzhůru,
vložím je do těch věrných dlaní.

Přijmi je, prosím, svatý Josefe, a pomoz!

Zemi bičují vichřice a bouře.

Duby, které svými kořeny prorůstaly až k srdci země a jejichž koruny hrdě
vzhlížely k nebi, leží teď vyvrácené; a všude kolem strach ze zkázy.

Nezničí snad síla vichrů i pevný hrad víry?

Nezřítí se jeho posvátné pilíře?

Naše paže jsou slabé – kdo nám pomůže?

S prosbou vzpínáme své ruce k tobě, stejně jako Abrahám, jsi otcem víry,
tvou silou je duch dětství, svou pokorou a čistotou činíš zázraky:
svatý Josefe, ochraňuj chrám Nové smlouvy, pospěš mu na pomoc!

Budeme-li odtud muset odejít a hledat útočiště v cizí zemi,

kráčeť před námi, věrný průvodce nejčistší Panny,

drahý ochránce Božského Dítěte, věrný a starostlivý otče.

Betlém, Nazaret, a dokonce i Egypt se stanou naší vlastí,

jen když ty zůstaneš s námi.

Tam, kde jsi, sesílá nebe své požehnání.

Následujeme tě a s plnou důvěrou

FARNÍČEK – ZPRAVODAJ FARNOSTI SV. MIKULÁŠE VE FRYŠTÁKU

Redakční rada: P. Josef Brtník, Mgr. Pavel Nášel

VYCHÁZÍ MĚSÍČNĚ, URČENO PRO VNITŘNÍ POTŘEBU, NEPRODEJNÉ

ŘÍMSKOKATOLICKÁ FARNOST FRYŠTÁK, P. I. STUHLÉHO 25,

763 16 FRYŠTÁK, TEL: 577 911 005

E-mail: farnicek@post.cz, internet: <http://www.farnostfrystak.cz>.

UZÁVĚRKA PRO VAŠE PŘÍSPĚVKY VŽDY DO 20. DNE V MĚSÍCI

VYŠLO 2. 4. 2022 V NÁKLADU 200 KS.